

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

1 november 1989

(Mrs. Van der Net, Garvelink-Jonkers, Hirsch Ballin)

AOW 1988/52

M.O., te 's-Gravenhage, eiser,

tegen

Het bestuur der Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 24 febr. 1987 heeft gedaagde aan eiser kennis gegeven van de beslissing om aan hem geen uitkering krachtens de Algemene Ouderdomswet (hierna: AOW) toe te kennen omdat hij nog niet de leeftijd van 65 jaar had bereikt. De RvB te 's-Gravenhage heeft bij uitspraak van 18 juli 1988 het van de zijde van eiser tegen evenvermelde beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard. Namens eiser heeft adv. Mr. F. van Gelein Vitringa, te 's-Gravenhage, tegen die uitspraak hoger beroep bij de Raad ingesteld. In een aanvullend beroepschrift van 16 dec. 1988 (met bijlagen) zijn de gronden aangegeven voor het - primaire - verzoek aan de Raad de aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing te vernietigen.

Bij brief van 16 aug. 1989 heeft de fungerend voorzitter van de Raad de gemachtigde van eiser verzocht ter terechtzitting de originele exemplaren van de door hem als bijlagen bij het aanvullend beroepschrift in fotocopie overgelegde stukken mede te nemen.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad, gehouden op 20 sept. 1989, waar eiser - daartoe door de Raad opgeroepen - in persoon is verschenen, bijgestaan door Mr. F. van Gelein Vitringa voornoemd en zijn zoon B.O., te 's-Gravenhage. Gedaagde heeft zich doen vertegenwoordigen door Mr. A.M. Wiedijk, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank (hierna SVB).

II. Motivering

De Raad dient in dit geding de vraag te beantwoorden of gedaagde op goede gronden het geboortjaar, zoals eiser destijds bij zijn aankomst in Nederland op 5 juni 1965 heeft opgegeven, als uitgangspunt voor de beoordeling van de door hem gemaakte aanspraken op uitkering krachtens de AOW heeft mogen aanhouden. Eiser heeft doen betogen dat zijn werkelijke geboortjaar niet 1933, doch 1922 is.

De Raad overweegt dienaangaande het volgende.

Ter staving van het door hem gestelde geboortjaar (: 1922) zijn namens eiser als bewijsmiddelen aangevoerd fotocopies van het vonnis (en de Franse vertaling daarvan) van de Rb. te Nador van 13 jan. 1978 en van enige bescheiden, alle opgemaakt na 13 jan. 1978 (de datum van het Marokkaanse vonnis), waarin het jaar 1922 als zijn geboortjaar wordt vermeld. Voorts werd namens eiser in hoger beroep als bewijsstuk overgelegd een fotocopie van de zgn. carte d'identite van 28 sept. 1963.

Zoals de Raad reeds eerder heeft beslist (CRvB 25 maart 1987, nr. AOW 1986/21, RSV 1987, nr. 175 en CRvB 23 maart 1988, nrs. AOW 1986/42 en 48, AOW 1987/14, 23, 24 en 34, RSV 1988, nr. 244), wordt als uitgangspunt gekozen voor de geboortedatum van migrerende werknemers, wier geboortedatum niet is vastgelegd

in een betrouwbaar bevolkingsregister, de datum zoals die door hen bij hun vestiging in Nederland is opgegeven. Met een vonnis van een Marokkaanse rechter wordt slechts dan rekening gehouden wanneer dat vonnis is gebaseerd op controleerbare gegevens die voor de Raad als van doorslaggevende betekenis zouden kunnen worden geoordeeld: i.c. is het vonnis o.m. gebaseerd op een adoulaire verklaring van 23 aug. 1977, een geboorteakte van 8 sept. 1977 en een medische verklaring van 14 sept. 1977. Uit dit vonnis blijkt niet op grond van welke gegevens de adoulaire verklaring uitgaat van het geboortjaar 1922. Voorts aanvaardt de Raad een medisch deskundig oordeel over het juiste geboortjaar niet als genoegzaam bewijs, mede gelet op het negatieve oordeel van deskundigen op dit terrein over de waarde van een dergelijke leeftijdsvaststelling. Tenslotte is het de Raad niet duidelijk geworden wat de inhoud is van de geboorteakte van 8 sept. 1977.

Wel kan een uitzondering worden gemaakt op voormeld uitgangspunt in het geval dat met authentieke stukken die dateren van voor de datum van vestiging in Nederland wordt aangetoond, dat de datum die bij vestiging in Nederland is opgegeven, onjuist is.

Ter terechtzitting is aan de Raad, alsmede aan de daar ook aanwezige gemachtigde van gedaagde, het origineel getoond van de carte d'identite van 28 sept. 1963.

De Raad is van oordeel dat bij de waardering van dit bewijsstuk dat zou moeten leiden tot het bij wijze van uitzondering afwijken van de datum zoals die bij vestiging in Nederland is opgegeven, als uitgangspunt moet gelden dat door - de naar alle waarschijnlijkheid aan te nemen originaliteit van - het gepresenteerde stuk boven redelijke twijfel verheven is dat de destijds opgegeven geboortedatum onjuist is.

Dit stuk mist in zoverre directe overtuigingskracht dat daarin eisers naam slechts in de Franse tekst en niet in de Marokkaanse tekst wordt vermeld en voorts de naam daarin niet identiek is aan eisers althans huidige naam. De Raad is dan ook onder de gegeven omstandigheden niet zonder meer tot de overtuiging kunnen geraken dat het destijds opgegeven geboortjaar 1933 evident onjuist is.

Ter terechtzitting bood de gemachtigde van gedaagde evenwel aan, desgewenst, een nader onderzoek naar de authenticiteit van de carte d'identite te (laten) verrichten. Bij zodanig onderzoek kunnen ook andere deelaspecten als evenbedoelde en eventuele nieuwe gegevens in nadere beschouwing worden genomen. De Raad geeft (de gemachtigde van) eiser in overweging zich dienaangaande, alsmede met betrekking tot andere door hem relevant geachte vorderingen, nader met gedaagde in verbinding te stellen. De Raad beslist mitsdien als volgt.

III. Beslissing

De CRvB,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.